

Z. Br.

"Językoznawstwo", Tadeusz Milewski, Warszawa 1965 : [recenzja]

Kwartalnik Historii Nauki i Techniki 12/1, 176

1967

Artykuł umieszczony jest w kolekcji cyfrowej Bazhum, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych tworzonej przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego.

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie ze środków specjalnych MNiSW dzięki Wydziałowi Historycznemu Uniwersytetu Warszawskiego.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

NOTATKI BIBLIOGRAFICZNE

Szkice z dziejów polskiej orientalistyki. Praca zbiorowa pod red. Jana Reychmana. Państwowe Wydawnictwo Naukowe, Warszawa 1966, ss. 215, ilustr.

Tom pierwszy *Szkieców z dziejów polskiej orientalistyki* ukazał się w 1957 r. jako wydawnictwo własne PWN, obecnie ukazał się tom drugi, jako publikacja Zakładu Orientalistyki PAN. Przygotowała go Pracownia Dokumentacji i Informacji Naukowej tego Zakładu, obejmująca swym zakresem również historię orientalistyki polskiej.

Tom zawiera 8 szkiców. O początkach naukowej orientalistyki w Polsce pisze A. Zajączkowski w części rozdziału IV pracy *Orientalistyka polska a Bliski Wschód*; rozdział V tej pracy przedstawia dzieje nowoczesnej orientalistyki polskiej, do połowy XX w. J. Reychman dał szkic *Z dziejów orientalizmu polskiego w dobie oświecenia*, K. Michalewska przedstawiła szkic *Z dziejów nauczania języków orientalnych na Uniwersytecie Jagiellońskim w latach 1818—36* (tu o działalności W. Münnicha i J. Ch. Schindlera)¹. Drugi szkic J. Reychmana ma tytuł: *Z polskich zainteresowań folklorem ludów tureckich imperium carskiego w I poł. XIX w.* S. Kałużyński przedstawił *Polskie badania nad Jakutami i ich kulturą*; scharakteryzowano tu przede wszystkim postać Edwarda Piekarskiego (1858—1934), jednego z niewielu najbardziej zasłużonych w skali międzynarodowej badaczy Jakutów, autora pomnikowego encyklopedycznego *Słownika języka jakuckiego* wydanego w latach 1905—1930, oraz działalność w tym zakresie Wacława Sieroszewskiego.

Szkic: *Witold Jabłoński (1901—57) i warszawski ośrodek sinologiczny* napisali J. Chmielewski i J. Reychman². W artykule T. Andrzejewskiego *U początków polskiego kolekcjonerstwa egiptologicznego* są również wzmianki z zakresu historii badań egiptologicznych za granicą.

Z. Br.

Tadeusz Milewski, *Językoznawstwo*. Państwowe Wydawnictwo Naukowe, Warszawa 1965, ss. 272.

Pomyślana zasadniczo jako podręcznik uniwersytecki, lecz dzięki jasności i przejrzystości wykładu dostępna również dla niefilologów książka T. Milewskiego, stanowiąca syntezę obrazującą problematykę ogólną językoznawstwa — zawiera osobny rozdział (ss. 27—47) poświęcony dziejom językoznawstwa, od około połowy pierwszego tysiąclecia p.n.e. (z tego okresu pochodzą prowadzone w Indiach najdawniejsze systematyczne badania nad językiem).

Warto przypomnieć, że jedyna dotychczas polska książka poświęcona historii tej dyscypliny naukowej ukazała się jeszcze przed 30 laty (J. Handel, *Dzieje językoznawstwa*, Lwów 1935).

Z. Br.

¹ Dzieje nauczania języków wschodnich na Uniwersytecie Jagiellońskim omawia ogólnie na płaszczyźnie szerszej W. Zajączkowski w pracy: *Z dziejów orientalistyki w Uniwersytecie Jagiellońskim*, zamieszczonej w tomie IX Wydawnictw jubileuszowych UJ Wydział Filologiczny Uniwersytetu Jagiellońskiego. *Historia katedr*, Kraków 1964.

² Por. notatkę o Instytucie Orientalistycznym UW w „Kwartalniku Historii Nauki i Techniki” nr 4/1965, ss. 641—642.